

Paa Hamars Ruiner.

(A. O. Vinje.)

Allegretto grazioso.

1. Vi staa og syn-ge paa Ha-mars Grav, hvor Nes-len gror un-der
He-de-mar-ken er li-ke rik med Blomsterkrand-se kring
en-no rin-ger sig A-kers Vik saa væn, som no-gen er

p

segue

Fo-ten, selv Min-ne-stei-nen er bro-ten af og Al-ting rub-bet med
Pan-den, og Mjø-sen smi-ler i hver ei Vik, som før den gjør-de mod
fun-nen, og Vang og Stan-ge dei lig-ge lik eit El-skovs Smil i-kring

pp dolce

Ro-ten. At Stor-hed her var svun-det hen ei No-gen drøy-me
Stran-den. Og Fur-nes-fjor-dens Leik og Lag vi sjaa men kan ei
Mun-nen. Og up fra Mjø-sens dy-be Grund sig ha-ver Hel-ga-

pp dolce

3

3

3

sed. * *segue*

cresc.

skul - de, hvis Kir - kens Bo - gar ei stod i - gjen, som
 skjel - dre; den lig ger end den Dag i Dag som
 öy - a; den er saa rik, den er saa rund, den

cresc.

f *ff*

Kjæmpens Kno - kar af Mul - de, som Kjæmpens Kno - kar af Mul - de.
 Drik - ke - hor - net til Vel - dre, som Drik - ke - hor - net til Vel - dre.
 er som Bar - men paa Möy - a, den er som Bar - men paa Möy - a.

f *p*

led. *

1. 2. *p* 3.

2. Men
 3. Og

pp *pp*

led. * *led.* * * *